

تفاوت حقوق حیوانات و رفاه حیوانات

اگر حیوانات بتوانند درد را حس کنند و عواطف عمیق را تجربه کنند معنایش چیست. اگر حیوانات درد را حس کنند و قادر به رنج کشیدن و احساس بدبختی باشند، آن وقت ما باید قادر باشیم که برای آنها موجب درد و رنج غیر لازم نشویم. در حالی که عده ای از مردم معتقدند که ایجاد درد و رنج برای حیوانات مادامی که نتیجه اش به نفع انسان ها باشد اشکالی ندارد، اما عده ای دیگر که عقیده دارند این کار نباید انجام شود حتی اگر نتیجه اش به نفع بشر باشد.

کسانی که عقیده دارند ایجاد درد و رنج برای حیوانات نادرست است و حیوانات نباید خورده شوند، در باغ وحش ها اسیر و زندانی باشند، در تحقیقات دردناک، یا هر نوع تحقیقات دیگری از آنها استفاده شود، طرفداران حقوق حیوانات نامیده می شوند. آنها معتقدند که حیوانات دارای حقوق قانونی و اخلاقی معینی هستند که شامل حق مورد صدمه و آزار قرار داده نشدن آنها نیز می گردد. آن دسته از کسانی که عقیده دارند ما اجازه داریم برای حیوانات درد و رنج ایجاد کنیم، اما باید مراقب باشیم که برای آنها درد غیر لازم زیاده از حد ایجاد نکنیم این طور استدلال می کنند که اگر رفاه یا خوشبختی حیوانات مدنظر ماست پس این تنها کاری است که باید بکنیم. به افرادی که داری این طرز فکر هستند، طرفداران رفاه حیوانات گفته می شود.

بسیاری از مردم حامی موضعی هستند که نگرش راست ها یا مدافع حقوق حیوانات نامیده می شود. بر طبق نظر گری فرنسیویه، حقوقدان و مدافع حقوق حیوانات، گفتن این که هر حیوان دارای این «حق» است که منافعش محترم شمرده شود حتی اگر به نفع ما باشد خلاف آن عمل کنیم. افراد بشر وظیفه دارند به این حق برای حیوانات بی زبان احترام بگذارند، درست همان طور که برای کودکان و معلولین ذهنی این حق را قایلند و به آن احترام می گذارند. بنابراین، اگر این حق سگ است که به او غذا داده شود، شما وظیفه دارید مطمئن شوید که به او غذا داده شده است، همچنین وظیفه دارید کاری نکنید که در غذا دادن به او اختلال یا مانعی ایجاد گردد.

پرفسور تام ریگان، یک پرفسور فلسفه در دانشگاه ایالتی کارولینای شمالی، غالباً «پدر مردن حقوق حیوانات» خوانده می شود. یکی از کتابهای او به نام **مسئله حقوق حیوانات**، که در سال 1983 به چاپ رسید، توجه زیادی را به این موضوع جلب کرد. حامیان و فعالان حقوق حیوانات بر این نکته تاکید دارند که زندگی حیوانات به خودی خود دارای ارزش و اهمیت است و نه به علت آنچه که شبیه ما هستند یا مثل ما رفتار می کنند. حیوانات «ملک» یا «چیز» نیستند بلکه موجوداتی زنده هستند که زندگی شان ارزش دلسوزی، احترام، دوستی و حمایت ما را دارد. طرفداران حقوق حیوانات دامنه حیواناتی را که ما برایشان حقوق معینی را قایل هستیم گسترش می دهند. بنابراین، حیوانات «کمتر» یا «کم ارزش تر» از بشر نیستند. آنها ملک کسی نیستند و به کسی تعلق ندارند که بشود مورد استفاده قرارشان داد و یا آنها را زیر سلطه خود درآورد. درد و مرگ حیوانات، به هر میزانی که باشد، غیر ضروری و غیر قابل قبول است.

بسیاری از مردم فکر می کنند **حقوق حیوانات و رفاه حیوانات** یکی است. در حالی که این طور نیست و گری فرنسیویه در کتاب **باران بدون رعد: ایدئولوژی حرکت حقوق حیوانات**، آن را به خوبی شرح می دهد. بیشتر کسانی که از رفاه حیوانات پشتیبانی می کنند، فکر نمی کنند که حیوانات دارای حقوقی هستند. بعضی از آنها حتی فکر نمی کنند که بشر هم حقوقی داشته باشد. بلکه، آنها بر این باورند که اگر چه انسان نباید حیوانات را مورد سوء استفاده و بهره کشی قرار دهد، اما تا زمانی که ما زندگی راحتی، از نظر جسمی و روحی، برای حیوان فراهم کرده ایم، معنایش این است که از او مراقبت کرده و برای رفاهش احترام قائل شده ایم. آنها نگران زندگی حیوانات هستند، اما معتقد نیستند که زندگی حیوانات به خودی خود دارای ارزش است و فقط همین که زنده هستند، زندگی شان دارای اهمیت است.

طرفداران رفاه حیوانات عقیده دارند که اگر حیوانات تا اندازه ای راحت باشند، نشانه های شادی در آنها دیده شود، کمی از لذت زندگی تجربه کنند و از دردهای طولانی و شدید، گرسنگی، ترس و سایر موارد ناخوشایند معاف باشند (به طور فردی و تک) نشانه هایی از رشد و تولید مثل طبیعی از بدی تغذیه و سایر انواع رنج و بدبختی معاف باشند و اثری در آنها دیده نشود، آنها وضعشان خوب است.

این موضع طرفداران رفاه در ضمن فرض را بر این می گذارد که استفاده از حیوانات برای برآورد کردن نیازهای بشر به شرط آن که موارد ایمنی معینی مراعات شود، اشکالی ندارد. آنها عقیده دارند از حیوانات در آزمایش ها و کشتن حیوانات برای مصرف انسان بر این که به نحوی انسانی انجام شود، اشکالی ندارد. این گروه با رنج دادن حیوانات از طریق ایجاد دردهای غیر ضروری در آنها مخالفند، اما گاهی در بین خود راجع به این که کدام درد ضروری است و یا این که مراقبت انسان، بالغ بر چه میزانی باید باشد، اختلاف نظر دارند. اما آنها قبول دارند که گاهی درد و مرگی که در بر دارد، قابل توجیه است.

منبع: **سلانه سلانه با حیوانات آشنا شویم و از جانب آنها سخن بگوییم / نوشته مارک بکاف / ترجمه فاطمه معتمدی**